

PÉTER-PÁL ÖSVÉNYÉN

2017. április 29.

a Keresztelő Szent János Plébánia hírlevele - 2017/9. szám

Felelős kiadó: Blanckenstein György plébános, készült: 100 példányban

Húsvét 3. vasárnapja – Húsvéti felmaraton

Két szigetkör, tizenegy kilométer – hatvan stádium – a távolság Emmausz és Jeruzsálem között. Ha futva teszi meg az ember, háromnegyed vagy egy óra elég; gyalogolva mintegy két órába kerül az út. Olyan táv, hogy ha valaki gyakran jár rajta, minden kanyarját ismeri, a megtett távolságot mérni tudja egy-egy fán, nagyobb sziklán. Számítalan ember teszi meg nap mint nap, ugyanúgy, ahogy az emmauszi találkozás két utazója a hét első napján, és talán észre sem veszik, hogy végigjárják – hacsak nem a sajtó izmokból –, annyira ismerős.

Ám Kleofás és társa számára máshogy telik az idő – ahogyan a történetüket olvasó befogadónak is. A kétórányi járóföld ebben a lukácsi elbeszélésben örökkévalóságnak tűnik, olyan útnak, amelyre egy egész napot rá kell szánni. Olyan hosszúnak érezzük ezt a két szigetköri távot, amelybe belefárad az úton lévő; amely közben meg kell állnia levegőt venni, beszélni, kimondani, feldolgozni a múltat; amelynek végén újra erőt kell gyűjteni – ezért talán a vacsora. Mintha a Jeruzsálem–Emmausz táv egy hosszútávfutás végső szakasza lenne, egy nagy út utolsó tizenegy kilométere.

Akik futni járnak, tudják: a futó ember időtapasztalata más. Amikor útnak indul, először az úttal és úton lévő testével találkozik. Talán így van ez a gyaloglókkal is. Ám egy-két kilométer elteltével a futó embert utoléri mindaz, amiből éppen jön. Utolérik hétköznapijai, a gondjai. Mindaz, amiből kiszakadt: utoléri egyszer csak önmaga is. Talán ez a legnehezebb: találkozni útközben önmagunkkal, vágynkkal, ábrándjainkkal és csitíthatatlan belső monológunkkal.

Az emmauszba tartó két gyalogos belső monológja kitágítja az időt. Sem ők, sem a befogadók nem tudják, mióta vívnak már szópárbajt elmúlt napjaik történéseivel, csalódottságukkal. Lépéseik ritmusára időtlen idők óta mantrázzák saját hitvallásukat: pedig mi abban reménykedtünk, hogy ő fogja megváltani Izraelt... Aztán egyszer csak elfogynak a szavak is, utoléri őket a csend. Az értelmező-befogadó hallgatás, amely még tágabbra nyújtja az időt, annyira, hogy valamennyi próféta és valamennyi Írás számbavétele belefér.

És kb. egy óra után az úton lévőket utoléri a jelen. Már nincs szó, nincs gondolat, nincs csend sem – csak a jelen van. Minden, amit eddig magával vitt ott van vele, de már része a nagy jelenlétnek. Már csak az úton lét van, maga az út. Akárcsak Kleofás és társánál, akiket kétórányi járóföld megtétele után szintén utolért a jelen. Minden, amit magukkal vittek – mantrájuk, hallgatásuk, megváltásvágyuk – ott van velük, de a jelenlétben új értelmet nyer. Megnyílik a szemük. Utoléri őket a húsvét.

Dejcsics Konrád OSB/Magyar Kurír elmékedése alapján

KERESZTÁLLÍTÁS – πεπλήρωται ὁ καιρός

*Csodálatos jel, szent kereszt / mely földiünkön
ragyogva áll; ezen függött a Bűntelen: /
világmegváltó Jézusunk.*

Márk evangéliumában Jézusnak ezek az első szavai: »Betelt az idő [görögül: pep-lérótai ho kairosz], és elközelgett az Isten országa. Tartsatok bűnbánatot, és higgyetek az evangéliumban.« Majd ezután meghívja első tanítványait, akik azonnal otthagyják hálójukat és követik őt. A hálójukat otthagyo apostolok megragadják a sorsdöntő időpontot, amire az Újszövetség a Kairosz (καιρός) szót használja. Ez a szó újra és újra előkerül a Szentírásban: amikor az embernek dönteni, választania, cselekednie kell. Az apostolok nem egy intézményhez, mozgalomhoz, jó társasághoz csatlakoznak, hanem a Megváltó Krisztushoz. És tetteik célja és forrása nem egy elv, egy értékrend, egy kulturális közeg, hanem a személyes Isten.

*Fönségesebb e drága fa, / mint Libanonnak
cédrusa; ártó gyümölcsöt nem terem, / de
váltságdíjunkt hozza meg.*

„Amikor kalapáccsal rácsapunk egy szög fejére, a széles szögfejre mért csapás teljes ereje a szög végébe szalad, s ott egyetlen pontba tömörül anélkül, hogy bármi is elveszne az ütésből. Ha a kalapács és a szög feje végtelenül nagy volna, mindez akkor is hasonlóképp játszódna le. A szög feje a rámért végtelen ütést arra a pontra továbbítaná, melyre hegyével ráhelyeztük. Ez a szög – (testi kínból, lelki nyomorúságból és társadalmi bukásból) – maga a végső szerencsétlenség. Hegyével pontosan rajta áll a lélek középpontján, s a szög feje nem más,

mint az idő és tér végtelenjében szétszórt szükségszerűségek summája. [...] Aki azonban szeretetével Isten felé fordulva marad, azt a lelkét átjáró szerencsétlenség odaszegzi magának az univerzumnak a közepére. Ez a világ valódi közepe, mely nincs középén, mert kívül van téren és időn, mivel maga az Isten.” (Simone Weil: Ami személyes, és ami szent. Pilinszky János fordítása.)

KERESZTÁLLÍTÁS – πεπλήρωται ὁ καιρός

Krisztus, jóságos nagy Király, / míg szent keresztet lesz jeliünk, ne múltjon óra, pillanat, / mely kegyelmedből nem merít.

Ez a kereszt az áldozathozatalt jelenti. Áldozathozatalát azoknak, akik munkájukkal, idejükkel, gondolataikkal támogatták a kereszt elkészülését. Legfőképpen azonban Krisztus áldozathozatalát, aki önfeláldozó szeretetével áldozatot vállalt értünk, emberekért. Kereszthalála hit nélkül azonban értelmetlen áldozat, ahogy a feltámadásba vetett hitünk nélkül minden cselekedetünk felesleges áldozat. Egy szerzetest előjárója azzal bízott meg, hogy a hegyen ültetett elszáradt fát öntözze. Ő reggelente vizes edényekkel útnak indult, megöntözte a fát. Mire hazaért, beesteledett. Éveken keresztül így tett, míg egy napon zöld ágat hajtott a fa. Krisztus keresztje legyen a remény, a zöld ága életünknek.

Hogy egybehangozzék szavunk, / míg buzgó szívvel hódolunk, s hogy mindenkor zengjen neked / méltó hálánk s dicséretünk.

Néhányan, akik részt vettünk a kereszt elkészítésében, úgy éreztük, itt az idő, hogy szembe nézzünk magunkkal, a bennünk lévő jóval-rosszal. És ez elindítson bennünket egy úton, ahol konkrét helyzetekre konkrét tettekben megnyilvánuló válaszokat adunk. Ez az út személyes és egyéni, hiszen ki-ki maga járja az útját a saját meglévő környezetében, kapcsolati kontextusában, de összeköt bennünket a cél, a szándék, hogy találkozzunk az életünket meghatározó elemi kérdésekkel, és ezáltal meghalljuk és továbbadjuk az evangélium örömhírét.

Ennek az elhatározásnak a jeleként állítottuk fel Virágvasárnapon az izbégi temető mellett a 2015-ös egyházközösségi táborban készült keresztet.

Atyádat, áldó Lelkedet / egyként dicséret illeti, Jézus, veled, ki ránk hagyod / dicső keresztet kincseit. Ámen.

A keresztet felállító családok nevében:
Berti, Szegzit és Zs

Ady Endre: Krisztus-kereszt az erdőn

Havas Krisztus-kereszt az erdőn,
Holdas, nagy, téli éjszakában:
Régi emlék. Csörgős szánkóval
Valamikor én arra jártam
Holdas, nagy, téli éjszakában.
Az apám még vidám legény volt,
Dalolt, hogyha keresztre nézett,
Én meg az apám fia voltam,
Ki unta a faragott képet
S dalolt, hogyha keresztre nézett.

Két nyakas, magyar kálvinista,
Miként az Idő, úgy röpültünk,
Apa, fiú: egy Igen s egy Nem,
Egymás mellett dalolva ültünk
S miként az Idő, úgy röpültünk.

Húsz éve elmúlt s gondolatban
Ott röpül a szánom az éjben
S amit akkor elmulasztottam,
Megemelem kalapom mélyen.
Ott röpül a szánom az éjben.

HÚSVÉT 3. VASÁRNAP

1. Hétfőn Szent József ünnepe lesz, a reggeli és az esti miséken emlékezünk meg róla.

2. Hétfőn 18:00 órakor Loretói litániát imádkozunk. Május hónapban – szerda kivételével – minden nap az esti misék előtt imádkozzuk el a litániát Szűz Anyánk tiszteletére.

3. A héten Elsőpéntek lesz, a betegekhez a szokott időben megyünk.

4. Május 13-án, szombaton 13:00-tól 18:00 óráig a Ferences Gimnázium kápolnájában gitáros dicsőítés lesz Magyarország és Európa ébredéséért, és a megtérésekért. A szervezők szeretettel hívnak mindenkit az ezekért a célokért folyó közös imádságra!

5. Közeledik az adóbevallások ideje, amikor is a befizetett adónk kétszer egy százalékáról szabadon rendelkezhetünk. Az egyik 1 %-t kérjük a Magyar Katolikus Egyház javára ajánljuk fel, a másik 1 %-kal pedig támogatásunk egyházközségünk Péter-Pál Alapítványát, ha egyet értenek velünk annak céljaival. Az Alapítvány adószámát tartalmazó szórólapok megtalálhatóak a mécsesek mellett.

6. Elsőáldozások a város iskoláinak május 13-án, a Szent András iskolának május 20-án és a bérmlás május 27-én lesznek 16 órai kezdettel. Imádkozunk a gyermekekért, fiatalokért.

HEGYMENET

2017. június 29—július 2., Pusztamarót

